

Vorbij de nacht

Dit is een nacht vol duisternis
waar alle toekomst verdwijnt
waar alle hoop vervlogen is
waarin geen licht meer schijnt.

Wij leefden op toen hij ons riep,
hij gaf ons nieuwe moed.
Zijn leven bracht de zin in ons bestaan;
zijn woorden waren goed.

Wie wilde luist'ren kreeg gehoor,
wie wilde kijken mocht weer zien,
wie wilde lopen, volgt zijn spoor.
Dat loopt hier dood, misschien.

Want onbegrepen, ongehoord,
ging hij hier van ons heen.
Hij werd vernederd, werd vermoord.
Nu ligt hij achter steen.

Niet te begrijpen, ongehoord;
wie sprak van steen en brood,
die hoort het eerst een nieuw scheppingswoord:
'Kom! En verlaat de dood'.

Nu wordt de schepping opgeschrikt;
God stelt haar in een ander licht.
Vorbij de steen, de dood, de nacht,
wacht ons de nieuwe dag!

Daar komt het Licht, het streelt al het oog,
stralend als morgenrood.
Vol van hoop!

Vorbij de nacht

Dit is een nacht vol duisternis
waar alle toekomst verdwijnt
waar alle hoop vervlogen is
waarin geen licht meer schijnt.

Wij leefden op toen hij ons riep,
hij gaf ons nieuwe moed.
Zijn leven bracht de zin in ons bestaan;
zijn woorden waren goed.

Wie wilde luist'ren kreeg gehoor,
wie wilde kijken mocht weer zien,
wie wilde lopen, volgt zijn spoor.
Dat loopt hier dood, misschien.

Want onbegrepen, ongehoord,
ging hij hier van ons heen.
Hij werd vernederd, werd vermoord.
Nu ligt hij achter steen.

Niet te begrijpen, ongehoord;
wie sprak van steen en brood,
die hoort het eerst een nieuw scheppingswoord:
'Kom! En verlaat de dood'.

Nu wordt de schepping opgeschrikt;
God stelt haar in een ander licht.
Vorbij de steen, de dood, de nacht,
wacht ons de nieuwe dag!

Daar komt het Licht, het streelt al het oog,
stralend als morgenrood.
Vol van hoop!